

Christian Morgenstern,
El Hechicero

tradukita de Hans Eiseneck

Un hechicero, con esposa
vino un día a la fosa
de su maestro, y al profesor
pidió: “¿Me cuentas? ¡Por fa-
vor!”

El profesor sin vacilar
subió y comenzó a hablar.
Desde allá de su letrero
se dirigió al hechicero:

“El hechiuno” le explica,
“el hechidos” después indica,
“el hechitres” dice al fin,
“con eso basta ¡chiquitín!”

El hechicero, conmovido
por lo que capta su oído,
al maestro ruega, encantado,
que le adjunte un quebrado.

Pero el profesor confiesa
que nada sabe con certeza:
“Hay muchos hechos. Hechi-
ceros
únicamente hay enteros.”

El brujo se volvió muy triste:
“Mi cara mitad, ¿no la vi-
ste?”
Ya que no era sabio
con gratitud se despidió.

...

Christian Morgenstern,
Der Werwolf

Ein Werwolf eines Nachts entwich
von Weib und Kind und sich begab
an eines Dorfschullehrers Grab
und bat ihn: „Bitte, beuge mich!“

Der Dorfschulmeister stieg hinauf
auf seines Blechschilds Messing-
knäuf
und sprach zum Wolf, der seine
Pforten
geduldig kreuzte vor dem Toten:

„Der Werwolf“ – sprach der gute
Mann,
„des Werwolfs, Genitiv sodann,
dem Werwolf, Dativ, wie man’s
nennt,
den Werwolf, - damit hat’s ein
End!“

Dem Werwolf schmeichelten die
Fälle
er rollte seine Augenbälle.
„Indessen“, bat er, „füge doch
zur Einzahl auch die Mehrzahl
noch!“

Der Dorfschullehrer aber musste
gestehn, dass er von ihr nichts wus-
ste.
Zwar Wölfe gab’s in großer Schar,
doch „Wer“ gab’s nur im Sinular.

Der Wolf erhob sich tränenblind –
er hatte ja doch Weib und Kind!
Doch da er keine Gelehrter eben,
so schied er dankend und ergeben.

...

Christian Morgenstern,
La lupfantomo

*tradukita de Bertilo Wenner-
gren*

Jen lupfantom’ de famili’
meznokte iam kuris for
al tombo de la profesor’.
kaj petis pri konjugaci’.

Do diktis tiu dokta ul’
starante sur la kructabul’
dum lup’ senmova kiel splinto
atentis vortojn de l’ mortinto.

De “lupfantomo”, simpla rek-
ta,
tra “lupfintomo”, plej perfek-
ta,
plu “lupfontomo”, iom rara,
ĝis “lupfuntomo”, ho,
koŝmara.

Ĉi participoj plaĉis multe
al la fantomo, kaj rezulte
ĝi petis: “Legu plu el PIV-o
pri participoj en pasivo.”

La viro ĉagreniĝis tamen:
“Jam fermis mi per fin’ kaj
amen,
ĉar netransiraj bestoj feblas
kaj la pasiv’ neniam eblas.”

Sed lupfantomo pri transiro
ja spertas pli ol eĉ vampiro.
La lup’ revenis larmokula
al sia famili’ ulula.

...

Traduko de la Germana poemo "Der Werwolf" de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en hispana de Hans Eiseneck.

Arg-825-1656 (2013-02-13 18:46:00)

Tiu ĉi trsduko en la kastilian lingvon troviĝas en <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31).

Arg-825-1652 (2013-02-11 18:44:21)

Traduko de la Germana poemo "Der Werwolf" de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en Esperanton de Bertilo Wennergren.

Arg-825-1653 (2013-02-14 23:29:47)

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.